

מ"ת 17457/09/22 - מדינת ישראל נגד מחמד אל עיסאוי (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 17457-09-22 מדינת ישראל נ' אל עיסאוי(עציר)

בפני כבוד השופטת אפרת פינק
מבקשת מדינת ישראל
נגד מחמד אל עיסאוי (עציר)
משיב
נוכחים:
ב"כ המבקשת עו"ד דנה אלון
ב"כ המשיב עו"ד ישראל קליין
המשיב באמצעות היועדות
חזותית

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

מבוא

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן: רצח (בכוונה) בנסיבות מחמירות בצוותא, לפי סעיף 301א(א)(1) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ניסיון חטיפה לשם רצח בצוותא, לפי סעיף 372 יחד עם סעיפים 25 ו-29 לחוק העונשין; נשיאה והובלת נשק ותחמושת בצוותא, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.
  2. לפי המיוחס בכתב האישום, במועד הרלוונטי אמור היה המשיב לשהות בתנאי מעצר בית לילי בבית הוריו, במסגרת התנאים המגבילים, שהוטלו עליו בהליך המעצר במ"ת 27839-06-21, ת"פ 27824-06-21 (להלן - "ההליך הנוסף").
- עוד מיוחס, כי לפני יום 8.7.22 קשרו המשיב ושני אחרים, שזהותם אינה ידועה, קשר לגרום למותו של המנוח, והחליטו לחטוף אותו לצורך כך. הם הצטיידו באקדח ובו מחסנית עם כדורים תואמים, וכן ברכב מסוג רנו מגאן, מ.ר 316-11-402 (להלן - "רכב הרנו").
- כתב האישום ממשיך ומייחס, כי ביום 8.7.22, בשעה 14:25 לערך, לאחר תפילה, בדרכם של המנוח ואחיו (להלן - "האח") לביתם בלוד, עברו ליד מכולת שברחוב מחנות קפריסין 9. בהתאם לתכנית הקשר, הגיע למקום רכב הרנו ובו המשיב והאחרים. הרכב נעצר מאחורי המנוח ואחיו. אחד מהאחרים יצא ממושב הנוסע, כיוון אקדח לעבר המנוח ואחיו, דחף את המנוח לכיוון הרכב ודרש ממנו להיכנס. אחיו של המנוח התרחק במהרה. בהמשך, יצא המשיב מהרכב, והוא והאחר דחפו ומשכו את המנוח לכיוון הרכב, תוך דרישה כי ייכנס בניגוד לרצונו. הנהג

קירב את הרכב אליהם. עוד מיוחס, כי המשיב חזר אל הרכב, כאשר המנוח שרוי על הקרקע, והאחר שאחז באקדח ירה לעברו מספר יריות. שישה קליעים פגעו בגבו של המנוח, קליע בזרוע ימין, קליע בזרוע שמאל וקליע בירך שמאל. כל אותה עת, צפה אחיו של המנוח במתרחש. המשיב והאחרים נמלטו מהמקום, תוך שהותירו את המנוח על הקרקע. הירי גרם למותו של המנוח.

כתב האישום מייחס גם כי ביום 8.7.22, בשעה 17:30 לערך, המשיב עזב את ביתו ושהה ברמאללה עד ליום 11.8.22, בו נעצר, וזאת בניגוד לתנאים שהוטלו עליו במסגרת ההליך הנוסף.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.
4. המשיב נתון כעת במאסר לתקופה של 12 חודשים שנגזר עליו בהליך הנוסף בו הורשע בעבירות איומים, תקיפה, ניסיון לתקיפת שוטר והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.
5. להשלמת התמונה יוער, כי למרות שמעורבים אחרים נחקרו, עד ליום זה לא הוגש כתב אישום נגד מי מהמעורבים הנוספים, לרבות היורה.

טענות הצדדים

6. לטענת באת כוח המבקשת, שורה של ראיות לכאוריות עומדת בבסיס כתב האישום: גרסת האח שזיהה את המשיב כמי שניסה לחטוף את המנוח; סרטונים ודו"חות צפייה בהם מתואר האירוע, לרבות זיהוי המשיב על ידי שוטרים; סרטונים ודו"חות צפייה לפיהם המשיב נצפה יוצא מביתו כחצי שעה לפני האירוע, כשהוא לבוש בבגדים כהים וכובע לבן, הזזה לבגדים בהם הוא נראה בסרטוני האירוע; פרוטוקולים מהליך מעצרו של המשיב בהליך הנוסף, מהם עולה כי היה עליו לשהות בביתו עת שהה בשטחים; הפרכת גרסת המשיב, לפיה שהה בביתו במועד האירוע, עת בוצע ירי לעבר קיוסק השייך למשפחתו, קודם לאירוע הרצח, ונסע במונית לבדו לרמאללה. בהמשך שמר על זכות השתיקה; מצלמות גוף של שוטרים שהגיעו אל מחוץ לבית המשיב בסמוך לאירוע, כאשר המשיב לא נצפה בביתו; הודעת אשתו של המשיב, הסותרת את גרסתו, לפיה נסעה עמו לשטחים; תעודת עובד ציבור, הכוללת תמונה בה נראים המשיב ואשתו נוסעים יחד ברכב כשלוש שעות לאחר האירוע; והודעת אביו של המשיב, לפיה המשיב נסע ולא שב לבית.

כן טענה באת כוח המבקשת, כי האח זיהה את המשיב על בסיס היכרות מוקדמת. האח אמנם מסר בהודעתו הראשונה, כי אינו מכיר את התוקפים. אולם, בעקבות הודעת האח כי האח יודע מי המעורבים, וכי עליהם לשלם מחיר, בחר האח לחשוף את האמת והגיע פעם שנייה למשטרה, תוך שתיאר את התוקפים, ובכללם את המשיב. לטענת המבקשת, האח חזר על הזיהוי גם בעדותו המוקדמת בבית המשפט, ואף מסר כי קרא למשיב בשמו במהלך האירוע. כן טענה, כי ברי שאח יתקשה למסור פרטים מלאים ביחס למראהו, ואף ינסה לברר פרטים ביחס לזהות התוקפים באופן עצמאי, כשאחיו נרצח מול עיניו. עוד טענה, כי לאור ההיכרות המוקדמת, יתכן שהאח לא שם לב לפרטי הלבוש של המשיב.

באת כוח המבקשת טענה גם, כי האח אמנם טעה בזיהוי המעורב הנוסף שביצע את הירי, אולם יש לראות בטעות זו חיזוק דווקא של גרסתו, שכן יש דמיון בין הדמות הנוספת בסרטון ובין מי שהאח זיהה במסדר זיהוי ב-80% בלבד. האח גם אישר כי אחרים העבירו לו תמונה של אותו אדם שזיהה. כן טענה, כי האח התקשה לזהות את היורה משום שברח מהמקום, כשגבו כלפיו, אך אין בכך כדי לפגוע בזיהוי המשיב.

עוד טענה באת כוח המבקשת, כי גם שוטרים זיהו את המשיב בצפייה בסרטוני האירוע, וזאת לפי מראהו

והתנהגותו, ומהיכרותם המוקדמת עם המשיב. זיהוי זה בוצע לפני שהאם והאח מסרו את שמו של המשיב. לטענתה, זיהוי על ידי מכרים אינו דורש תקריב, הנחוץ רק למעבדה, ואינו אפשרי לאור איכות הסרטונים. מכל מקום, יש לבחון את הזיהוי במסגרת התיק העיקרי.

באת כוח המבקשת טענה גם כי המשיב זוהה במצלמות העירייה כחצי שעה קודם לאירוע בבגדים זהים לבגדים בהם נצפית הדמות, שזוהתה כמשיב, בסרטון האירוע. המשיב נראה גם בסמוך לרכב הרנו, ולאחר מכן נראה הרכב נוסע כשהוא מלא בנוסעים שלא ניתן לזהותם.

כן טענה באת כוח המבקשת, כי בניגוד לטענת בא כוח המשיב, זקנו של המשיב לפני ובזמן האירוע נראה בעובי קווי המתאר של פניו. לטענתה, בתמונות שהציג בא כוח המשיב, הזקן אך נחזה להיות עבה וארוך יותר, בשל הסתרת הפנים על ידי עץ. לאחר האירוע המשיב נראה מגולח, אולם מדובר בצילום שתועד כשלוש שעות לאחר האירוע, ומכאן שיתכן כי המשיב התגלח בסמוך לאחר האירוע.

באת כוח המבקשת הוסיפה, כי טענת האליבי של המשיב אינה נתמכת בראיות. בניגוד לגרסת המשיב כי בעת האירוע שהה בביתו, המשיב לא נצפה במצלמות השוטרים שהגיעו למקום, אלא נצפה יוצא מביתו בשעה 14:10 לערך, משמע, בסמוך לפני האירוע, ולא נראה חוזר אליו קודם לאירוע הירי. גם גרסתו של המשיב לעניין יציאתו לשטחים - הן לעניין אופן היציאה, הן לעניין הסיבה לכך - סותרת ראיות נוספות בתיק. הטענה כי ברח לשטחים בשל חששו בעקבות הירי הסמוך לביתו מהווה גרסה כבושה העולה עתה לראשונה, והיא גם לא נמסרה בהודעות של אחרים שהיו במקום בעת הירי.

עוד טענה באת כוח המבקשת, כי אין מקום לבחון חלופות מעצר, נוכח העבירות המיוחסות למשיב ועוצמתן הגבוהה של עילות המעצר במקרה הנדון, ולא כל שכן, הואיל והמשיב נתון במאסר בגין תיק אחר.

7. בא כוח המשיב טען, לעומת זאת, כי המשיב זוהה באופן מוטעה. לטענתו, מסרטוני האירוע ומהתמונות שהורדו מהסרטונים עולה, כי המבצע הוא בעל זקן עבות, בעוד המשיב צולם לפני האירוע ואחריו כשהוא מגולח.

ביחס לגרסת האח טען בא כוח המשיב, כי היא גרסה מתפתחת - תחילה מסר שלא זיהה את התוקפים כלל, ואילו בחקירתו השנייה מסר כי הוא מזהה את שניהם, בעוד שנמצא כי טעה בבירור ביחס לזיהוי. עוד טען, כי בעדותו המוקדמת בבית המשפט מסר האח, כי לא שיקר לשוטרים כלל, אישר כי לא ראה היטב את המתרחש משום שברח מהמקום, והוסיף כי אינו מכיר את הזיהוי. כן טען, כי הגרסה כוללת סתירות נוספות: האח תיאר את המבצע כמי שלא חבש כובע, בניגוד לתיעוד בסרטון האירוע, אך בעדותו בבית המשפט מסר לפתע כי המבצע חבש כובע; האח הסביר בחקירתו מדוע המשיב מכונה מנגו, אולם בבית המשפט אמר כי אינו יודע מה הסיבה לכך. למעשה, לטענת בא כוח המשיב, זיהוי המשיב נמסר לאח על ידי אחרים, והוא סירב להשיב לשאלות על כך.

עוד טען בא כוח המשיב, כי לא התקבלה חוות דעת המשווה בין הדמויות בסרטונים השונים, באמצעות מעבדה דיגיטלית, וזאת בשל ניסיון של היחידה החוקרת לשבש את ההליך ולא להגיע לחקר האמת.

בא כוח המשיב טען גם, כי המשיב נכח בביתו בעת הירי, כי בני משפחתו שנחקרו תמכו בגרסתו, וכי הסרטונים ממצלמות הגוף של השוטרים שהגיעו לבית המשיב מוכיחים זאת. לדבריו, הוא עזב את הבית ונסע לשטחים בעקבות הירי בסמוך לביתו.

לטענתו, בנסיבות העניין אין כלל ראיות לכאוריות המצדיקות המשך מעצרו של המשיב ומכאן שיש לשחררו לחלופת מעצר.

התשתית הראייתית הלכאורית

8. ביום 8.7.22, בשעה 14:25 לערך, היו המנוח ואחיו בדרכם מהמסגד לביתם בלוד, והם עברו ליד חנות מכולת ברחוב מחנות קפריסין 9. למקום הגיע רכב הרנו ובו מספר אנשים. הרכב נעצר מאחורי המנוח ואחיו. אחד מנוסעי הרכב יצא ממושב הנוסע ואקדח בידו (להלן - "היורה"). הוא כיוון את האקדח לעבר המנוח ואחיו וניסה לדחוף את המנוח לכיוון הרכב. אחיו של המנוח התרחק במהרה והמשיך לצפות באירוע מאחורי עץ. בהמשך, יצא אדם נוסף מהרכב (להלן - "האדם הנוסף"), והשניים דחפו ומשכו את המנוח לכיוון הרכב, תוך שהנהג קירב אליהם את הרכב. בשלב מסוים, האדם הנוסף חזר לרכב, בעוד המנוח שרוי על הקרקע, והיורה ירה לעבר המנוח מספר יריות, ולאחר מכן שב אל הרכב. כל אותה עת, צפה אחיו של המנוח במרחש במרחק מסוים. בהמשך לכך, רכב הרנו, על נוסעיו, נמלט מהמקום, תוך שהמנוח נותר מדמם על הקרקע.

האירוע כולו מתועד במספר סרטונים ממצלמות שהיו באזור ואחיו של המנוח תיאר את ההתרחשות. אין מחלוקת בדבר התרחשות האירוע, כפי שתועד ותואר על ידי האח, וגם אין מחלוקת כי הירי האמור גרם למותו של המנוח. עניינה של המחלוקת אך ורק בזיהוי של המשיב כאדם הנוסף שהיה במקום וניסה למשוך את המנוח לרכב.

9. התשתית הראייתית הלכאורית מבוססת על מספר קבוצות של ראיות, שכולן יחד, יוצרות פאזל ראייתי לכאורי: מספר סרטונים ותמונות מתוך הסרטונים, ובכללם - סרטון של המשיב יוצא מבית משפחתו ברחוב סטרומה בלוד ביום 8.7.22 בשעה 14:10 לערך וכן סרטונים של אירוע הרצח ממספר מצלמות. הסרטונים המתעדים את אזור רחוב מחנות קפריסין בלוד משעה 14:24 לערך ממספר זוויות, לרבות אירוע הרצח; שוטרים זיהו את המשיב כאדם הנוסף באותם סרטונים; תמונתו של המשיב ומשפחתו בתוך רכב במעבר חשמונאים לכיוון השטחים, וזאת בשעה 17:39 לערך, כשלוש שעות לאחר האירוע, ושהייתו בשטחים עד שאותר, נתפס והובא לדין; הודעות שמסר האח למשטרה, וזיהוי של המשיב על ידו כמי שהיה האדם הנוסף בזירת האירוע יחד עם היורה; נסיעת רכב הרנו, ששימש את מבצעי הרצח, בין בית בעליו, חוסין עיסאוי, בן דודו של המשיב, ובין ביתו של המשיב, ביום הרצח, 8.7.22, ויציאת רכב הרנו, בסמוך לפני הרצח מסמוך לביתו של המשיב, תוך חבירה לרכב אחר בו נסע המשיב.

10. תחילה - לתיעוד ההתרחשות, הסרטונים והתמונות ש"הוקפאו" מתוך הסרטונים.

לפי סרטון מצלמה הסמוכה לביתו של המשיב, ביום 8.7.22 בשעה 14:10 לערך, יצאו שניים, כאמור, מביתו של המשיב, בית משפחת עיסאוי ברחוב סטרומה. תחילה יצא אדם אחד ללא כובע, ומיד בסמוך לאחר מכן יצא השני כשהוא חובש כובע מצחייה לבן, לבוש חולצה שחורה, מכנסיים שחורים ונעליים שחורות עם פס לבן. בסרטון זה ניתן להבחין בכך שלבעל הכובע יש זקן צמוד למתאר הפנים והוא הולך לכיוון רחוב החלוץ (מתוך מצלמת העירייה; דו"ח צפייה במצלמות עירייה, עוז מאירי, מיום 20.7.22; דו"ח צפייה במצלמות, בר פלד). בהמשך לכך, הולך אותו אדם בפינת רחובות בן יהודה והחלוץ. גם בתיעוד זה ניתן לזהות זקן הצמוד לפניו (מתוך מצלמת מוזיאון הפסיפס, מונה 13:06:21 - 13:06:25; דו"ח צפייה במצלמות העירייה, עוז מאירי, מיום 20.7.22). למעשה, אין מחלוקת של ממש כי המשיב הוא אותו אדם שיצא שני מביתו בשעה 14:02 לערך וצולם סמוך לאחר מכן ברחובות בן יהודה-החלוץ (תמצית טיעון בא כוח המשיב לראיות, בעמ' 3). בעת שהגיע המשיב לפינת הרחובות בן יהודה-החלוץ עמד יחד עם אחיו, כפי שזוהה, ליד רכב מזדה. השניים שוחחו עם נהג הרכב, שוחחו בטלפון ולאחר מכן עלו לרכב הסקודה. בשעה 14:05 הגיע רכב הרנו לרחוב בן יהודה והמתין שם עד 14:06.

משם נסע רכב הרנו לרחוב הגיא, כשגם רכב הסקודה נכנס לרחוב זה באותה שעה לערך. בשעה 14:07 יצא רכב הרנו מרחוב הגיא אל החלוץ (דו"ח מפקח עוז מאירי מיום 20.7.22 ותמונות מלוות).

11. בשעה 14:25 לערך תועד אירוע הרצח על ידי מספר מצלמות מזוויות צילום שונות. מיקום הרצח הוא במרחק מספר דקות נסיעה מביתו של המשיב ומהרחובות שצוינו מעלה. יאמר כבר עתה, כי ניתן להבחין בסרטונים בפרטים כלליים הנוגעים לדמותו של "האדם הנוסף", אולם האירוע כולו מהיר, נקודות המבט של המצלמות אינן מיטביות, וגם איכות המצלמות אינה גבוהה. מטעם זה "הוקפאו" תמונות שונות על ידי הצדדים מתוך הסרטונים. המבקשת הגישה דו"חות צפייה שערכו השוטרים הכוללים הקפאת תמונות, ואילו בא כוח המשיב הגיש מעין דו"ח צפייה משלו, הכולל קישורים לקטעים מתוך הסרטונים בהילוך איטי.

בין הצדדים התגלעה מחלוקת אם "האדם הנוסף" הנראה בסרטונים הוא אמנם המשיב, כטענת המבקשת, או שמא יש הבדלים בין הדמויות, באופן השולל את האפשרות כי מדובר אמנם במשיב, כטענת ההגנה. על כך יפורט בהמשך.

12. בשילוב בין הצפייה לסרטונים ומכלול דו"חות הצפייה, עולה התמונה הבאה: בשעה 14:25 לערך, הלכו המנוח ואחיו על הכביש הסמוך למתנ"ס, חצו את הכביש והגיעו למבנה המתנ"ס, שבקדמתו מספר מדרגות, בסמוך לחנות מכולת ברחוב מחנות קפריסין 9. אותה עת, נעצר לידם רכב כסוף - שזוהה בהמשך כרכב הרנו. דלת הרכב השמאלית נפתחה ויצא ממנה בריצה היורה לבוש בקפוצ'ון אפור וכובע שחור עם לוגו לבן של חברת אדידס. אחיו של המנוח התרחק בריצה לכיוון פינת הרחוב, והמשיך לצפות באירוע. היורה תפס במנוח והחל להיאבק עמו כשהוא מנסה למשוך אותו לכיוון הרכב. בשלב זה יצא האדם הנוסף מהרכב, כשהוא לבוש בגדים שחורים, כובע לבן, ונעליים שחורות עם פס לבן. על החלק התחתון של מכנסיו כיתוב בצבע לבן. האדם הנוסף הלך לעבר המנוח, והצטרף למאבק בכך שניסה למשכו. רכב הרנו, התקרר בשלב זה אל המדרכה. המנוח התרחק לעבר המדרגות, ניסה להיאבק עם התוקפים, נפל על הרצפה והמשיך לנסות להתרחק. בשלב זה, התרחק האדם הנוסף לכיוון הרכב וכיסה את אוזניו, בעוד היורה נותר לצד המנוח, תפס בחולצתו, וניסה למשוך אותו. לאחר מכן שחרר את אחיזתו במנוח, ושילף את אקדחו, תוך שהמנוח נשכב על הרצפה, כשהוא מקופל ומרים ידיו. לאחר מכן החל היורה לירות במנוח, בעוד חברו נכנס למושב האחורי של הרכב. הוא ירה במנוח פעמים רבות, ולאחר מכן רץ אל הרכב תוך שהרים את חולצתו מעל ראשו, ונכנס למושב האחורי. רכב הרנו התרחק מהמקום, וכשהרכב התקרר אל האח, הוא התרחק אל מעבר לפינת הבניין. בשלב זה רבים החלו להתאסף במקום (מצלמות העירייה מיום 8.7.22, החל מהשעה 13:24:03; מצלמות המכולת, מתוך דיסק "רצח לוד"; דו"ח צפייה ראשוני, אורן לבן; דו"ח פעולה יסמין מהרי מיום 8.7.22; דו"ח צפייה במצלמות עיריית לוד מיום 11.7.22, ליאור פולק; דו"ח צפייה מצלמת עירייה ומצלמת מכולת, שי ראסד; דו"ח צפייה מצלמות נקודת משטרה מיום 18.7.22).

13. רכב הרנו, עמו הגיעו המעורבים לזירת האירוע, זוהה באמצעות הקפאת תמונות מהזירה ומעקב באמצעות מצלמות נוספות מהאזור. רכב הרנו יצא בבוקר יום הרצח, יום 8.7.22 בבוקר שעה 09:30, מרחוב החלוץ בלוד, שם זוהה עולה אליו ויסאם עיסאוי, קרוב משפחתו של המשיב. בשלב מסוים הגיע לרחוב השומרונים, למתחם משפחתו של אלן עיסאוי, קרוב נוסף של המשיב. הרכב שהה שם עד שעה 12:44, ואז יצא לרחוב סטרומה, סמוך לביתו של המשיב. הרכב היה שם עד שעה 12:48 ומשם חזר למתחם ברחוב השומרונים. בשעה 13:19 יצא שוב הרכב לסיבוב, ובין היתר עבר בזירת הרצח. בשעה 14:23 יצא הרכב פעם נוספת ממתחם השומרונים לכיוון הזירה, כשהאירוע אירע בשעה 14:25 (מזכר מפקח עוז מאירי מיום 12.7.22; דו"ח צפייה של רס"ר בר פלד).

14. בשעה 17:39, כשלוש שעות לאחר האירוע, צולם המשיב בתוך רכב מסוג טויוטה, מ.ר. 92-985-34 - כשאשתו של המשיב יושבת עמו בתוך הרכב, וילד או ילדה במושב האחורי. הצילום נעשה במעבר חשמונאים לכיוון השטחים (תעודת עובד ציבור מיום 11.8.22). אין עוד מחלוקת, כי המשיב נסע באותה העת לשטחים, והוא שהה שם עם עד ליום 11.8.22, עת נעצר. אשתו וילדיהם חזרו לביתם במועד מוקדם יותר.
15. עתה - לזיהוי של "האדם הנוסף" באירוע הרצח, לרבות התייחסות להודעותיו של האח, ולדו"חות הפעולה של השוטרים.
16. את הודעתו הראשונה מסר האח ביום 8.7.22, מספר שעות לאחר אירוע הרצח. לדבריו, בזמן שהלך עם המנוח לבית הוריהם לאחר תפילה במסגד, רכב מסוג רנו נעצר מאחוריהם וממנו יצאו שני אנשים. האח ברח והשניים אמרו למנוח בערבית להיכנס לרכב ומשכו אותו, אך משלא נכנס לרכב - הם ירו בו, ונמלטו מהמקום. כן מסר, כי אינו מכיר את האנשים שיצאו מהרכב "פעם ראשונה רואה אותם", כי לא הסתכל על לבושם משום שברח. האח ביקש כי החוקרים יראו לו תמונות על מנת שיזהה אותם (הודעת האח מיום 8.7.22).
17. למחרת, ביום 9.7.22, בוצע ניסיון לאתר את המשיב בביתו. אביו של המשיב מסר לשוטר שהגיע למקום, כי המשיב יצא עם משפחתו לטיול לחג, וכי לא ראה אותו מצהרי יום 8.7.22 (מזכר עוז מאירי מיום 9.7.22).
18. בימים הראשונים שלאחר הרצח, נערכו מספר דו"חות צפייה בסרטונים. בדו"חות אלו זוהה האדם הנוסף כמי שחובש כובע קסקט לבן, ולובש בגדים שחורים, כאמור (דו"ח צפייה ראשוני, אורן לבן; דו"ח צפייה במצלמות עיריית לוד מיום 11.7.22, ליאור פולק, בעמ' 16 - 25, 46 - 48, 74 - 76; דו"ח צפייה מצלמת עירייה ומצלמת מכולת, שי ראסד; דו"ח צפייה מצלמות נקודת משטרה מיום 18.7.22).
- ביום 11.7.22, התבקש השוטר גיא מיכאלשוילי על ידי מפקד יל"פ שפלה לסייע בזיהוי החשודים באירוע הרצח. במזכר מיום 11.7.22, שערך לאחר צפייה במצלמות האבטחה של המכולת שבסמוך לה התרחש אירוע הרצח, ציין כי הוא מזהה את הקורבן כמנוח, את חובש הכובע הלבן כמשיב, והיורה "נראה כסמי אלעביד". כן הוסיף, כי הוא מכיר היטב את החשודים המופיעים בסרטון במסגרת תפקידו, לא היה בארץ בעת האירוע ולא נחשף לחומר החקירה בתיק או לזהות החשודים, לפני הגעתו לצורך הזיהוי (מזכר גיא מיכאלשוילי מיום 11.7.22; דו"ח פעולה גיא מיכאלשוילי מיום 29.8.22).
- ביום 14.7.22 זיהה השוטר ליאור בבגני את מי שחבש כובע לבן בסרטון האירוע כמשיב, שאותו הוא מכיר מעבודתו. בנוסף ציין, כי המשיב נוהג לחבוש כובע לבן, וחבש כובע כזה גם באירועים נוספים. עוד הבהיר כי לא דווח לו קודם לזיהוי, כי היה למשיב קשר לאירוע. כן הוסיף, כי הוא מכיר גם את אביו ואת אחיו של המשיב (מזכר ליאור בבגני מיום 14.7.22; מזכר הבהרה ליאור בבגני מיום 6.9.22).
19. ניסיונות נוספים לאתר את המשיב נערכו ביום 13.7.22 וביום 18.7.22. בשני המקרים הגיעו שוטרים הגיעו לבית משפחת עיסאוי, יידעו את אביו של המשיב כי הם מחפשים את המשיב, וביצעו סריקה במתחם, אולם המשיב לא אותר והם עזבו (מזכר ניסיון איתור המשיב מיום 13.7.22; דו"ח פעולה יגור בלוב מיום 18.7.22).
20. ביום 20.7.22 הגיעה אמו של המנוח למשטרה למסור הודעה. בפתח חקירתה מסרה, כי היא "יודעת מי הרג אותו". לדבריה, בנה מסר לה כי מדובר במוחמד בן גמאל (המשיב), המכונה "מנגה" משום שראשו

נראה כמו מנגו, ובאחמד אבו זוז, והוא מכיר אותם. היא אמרה לאח כי היא מעוניינת ללכת למשטרה ו"להגיד להם הכל", ומסרה כי היא "לא רוצה שהם בחוץ והבן שלי ... מת". עוד מסרה, כי המנוח עבד בעבר "בחשבונות אצל אחמד עיסאוי ונור שריעה", כי נקלע לחובות בעקבות זאת, וכי מסיבה זו הפסיק לעבוד עמם. כן הוסיפה כי שמעה מהאח, שצפה באירוע לאחר שברח, כי אחד מהם תפס את המנוח וכשלא הצליחו לקחת אותו לאוטו, אחמד ירה בו. היא הוסיפה כי היא מפחדת לדבר. במהלך חקירתה, התבקשה האם על ידי החוקר להתקשר אל האח, ובשיחת הטלפון, בה השתתפו החוקר, האם והאח, ביקש החוקר את שיתוף הפעולה שלו, בעידוד האם. האח התנגד תחילה, ואמר "אבל יש לכם מצלמות", אולם לבסוף הסכים להגיע לתחנה (תמליל חקירת אם המנוח מיום 20.7.22, בעמ' 1, 6 - 11, 16 - 17, 23 - 26; הודעת אם המנוח מיום 20.7.22).

21. בעקבות עדות האם הגיע האח למשטרה ביום 20.7.22, ובמועד זה מסר שתי הודעות. בתחילת חקירתו שאל מדוע נדרשת גרסתו, שכן "אתם רואים את האמת", אולם בהמשך התרצה וענה לשאלות החוקר. לדבריו, ביום האירוע היה בתפילה במסגד הגדול בלוד, והמנוח הצטרף אליו בשעה 11:30 לערך. לאחר מכן הלך האח לספר, ובהמשך, בדרכם אל ביתם בשעה "שתיים ומשהו", בסמוך לנקודת משטרה, שמע רכב, הסתובב וראה כי נעצר מאחוריהם רכב רנו בצבע כסף, הדלתות נפתחו, ויצא ממנו אדם עם נשק, ואדם נוסף. הוא ברח משום שראה שמישהו מרים את הנשק, וצילם את הרכב. השניים משכו את המנוח, אשר התנגד ואמר "אני לא רוצה, ומה אתם רוצים", ואמרו לו "אם לא תעלה לרכב וזה וזה". תחילה מסר, כי היורה החל לירות, אולם הוא לא ראה את הירי, אלא שמע אותו, משום ש"היה משהו באמצע לא, לא הסתכלתי". בהמשך, מסר כי הוא זוכר שראה את הירי עצמו וכי יכול היה לראות זאת מהמקום בו עמד. כן מסר כי כאשר נורתה הירייה הראשונה היה האדם הנוסף עם היורה, והיורה המשיך לירות בעת שהאדם הנוסף חזר אל הרכב. אחר כך, היורה משך את חולצתו מעל ראשו ונכנס לרכב. לאחר הירי הרכב פנה שמאלה ליד המתנ"ס (תמלול חקירת האח מיום 20.7.22, בעמ' 3 - 7, 10 - 13; הודעת האח הראשונה מיום 20.7.22).

כשנשאל האח אם הוא מכיר את השניים, מסר כי הוא "לא רוצה מישהו שידע כאילו אמרתי זה מהמשפחה שלי", ולאחר מכן מסר כי מדובר ב"משפחת עיסאוי". האדם הנוסף, שלא אחז בנשק אך משך את המנוח, זוהה על ידו כמשיב, המכונה "מנגה". כן מסר, כי אינו זוכר מה לבש המשיב. עם זאת ציין כי לא חבש כובע. לדבריו, הוא מכיר את המשיב "המון שנים", מגיל צעיר, והוא מתגורר בקרבת מקום. עוד מסר, כי המשיב נראה "גבוה ככה עם הראש שלו כמו מנגו ככה", וכי יש לו תמונות ישנות של המשיב. את היורה זיהה כבן דוד של המשיב, אחמד אבו זוז, ועל ראשו היה כובע. תחילה מסר כי גם אותו הוא מכיר "מהשכונה", אולם בהמשך מסר כי לא זיהה את היורה בשמו מיד, אלא אך לאחר שראה תמונה של משפחת עיסאוי ונאמר לו כי זהו שמו. לדבריו, ראה אותו אך פעם אחת כשנתיים לפני האירוע. עוד מסר כי הוא ראה בבירור את פניו של היורה בעת האירוע וזוכר אותם. לדבריו, לאחר שתיאר את מי שהיה עם המשיב כאדם "נמוך ... עם זקן עם שחור הפנים שלו", ושאל לזהותו, אמרו לו שמדובר באחמד. מכאן שהוא בטוח "מאה אחוז" כי מדובר בו. כן מסר, כי זיהה אותו לפי צורת הגוף כמי שראה בתמונה של המשפחה, בה פניו של אחמד לא היו גלויות, אך לא ראה תמונה נוספת שלו. האח סירב למסור את שמו של מי ששלח לו את התמונה (תמלול חקירת האח מיום 20.7.22, בעמ' 7 - 10, 12 - 14, 18, 21 - 33, 36 - 37; הודעת האח הראשונה מיום 20.7.22; הודעת האח השניה מיום 20.7.22).

האח הוסיף גם, כי לא ראה את השניים או את הרכב מאז האירוע, וכי מסר לאמו את הזיהוי, אך לא באותו היום (תמלול חקירת האח מיום 20.7.22, בעמ' 9, 14, 18; הודעת האח הראשונה מיום 20.7.22).

עוד מסר גם כי שמע כי הרכב הוא של ויסאם, שהוא אח של חסין "זה שאומרים שראג'ב [שמו של המנוח - א.פ.] הרג אותו. ככה אומרים ... אין להם משהו להוכיח". לדבריו, לא שמע על כך שמדובר ברכבו של ויסאם מאדם מסוים, אלא "הרבה אנשים מדברים". כן מסר כי שמע שהטלפון של ויסאם נתפס במקום האירוע (תמלול חקירת האח מיום 20.7.22, בעמ' 13; הודעת האח הראשונה מיום 20.7.22).

כן ציין, כי תחילה לא מסר אמת כי "לא הייתי רוצה לדבר", וכי הוא "בא רק בגלל אמא" למסור גרסה, לאחר שאמרה לו לתאר את זהות התוקפים על מנת ש"ישלמו על זה". בסיום החקירה, שאל האח אם זוהי חקירתו האחרונה, ושאל אם יצטרך להעיד בבית המשפט "מולם". כן מסר "דיברתי עכשיו זהו, אני לא רוצה לדבר ... דיברתי הנה רשמתי, יש הכל רשום ...". החוקרים הבהירו לאח כי יתכן שיידרש להעיד בבית המשפט (תמלול חקירת האח מיום 20.7.22, בעמ' 15 - 16, 19 - 20; הודעת האח הראשונה מיום 20.7.22).

22. מפריקת הטלפון של האח, עולה כי צילם סרטון בו נצפה רכב הרנו באירוע הרצח ונמלט מהמקום. הסרטון הופץ לאנשי קשר שונים באמצעות ווטסאפ, לצד אמירה כי "זה הרכב" (מזכר מיצוי נייד אח הקרבן, חאתם דרויש, מיום 10.8.22).

23. בסמוך לאחר חקירת האח, נבדקו המצלמות הסמוכות לביתו של המשיב ונערך דו"ח צפייה במצלמות. בדו"ח הצפייה של המפקח עוז מאירי, זיהה את המשיב, כשהוא חבוש בכובע לבן ולובש בגדים שחורים, יוצא מביתו ביום 8.7.22 בשעה 14:02 לערך, ופונה לכיוון מוזיאון הפסיפס. כן זיהה אותו במצלמות מוזיאון הפסיפס, כשהוא נכנס לרכב מסוג סקודה. מאירי הבהיר, כי זיהה את המשיב באופן וודאי כמי שנראה יוצא מביתו, כשהוא לובש שחורים וחובש כובע מצחייה לבן, ולאחר מכן כשהוא הולך ברחוב בן יהודה, ונעמד ליד רכב סקודה אליו נכנס עם אחיו. מאירי הדגיש, כי הוא מכיר את המשיב מעבודתו במשטרה במשך מספר שנים (דו"ח צפייה במצלמות העירייה מיום 20.7.22; מסמך הבהרה לדו"ח צפייה מיום 20.7.22, עוז מאירי, מיום 29.8.22). כאמור, אין כבר מחלוקת של ממש, כי מדובר אמנם במשיב העומד ליד רכב הסקודה, כאמור.

24. בהמשך לכך, ערכה רס"ר בר פלד דו"ח צפייה במצלמות מוזיאון הפסיפס בהן נצפתה הדמות החובשת כובע לבן יוצאת ממתחם בית משפחת עיסאוי - שזוהתה כמשיב - והשוותה בינה ובין דמותו של האדם הנוסף בסרטון אירוע הרצח. מהשוואת התמונות עולה כי האדם הנוסף לבש בגדים דומים, מכנסיים שחורים וחולצה שחורה עם סימן לבן באזור החזה, וחבש כובע לבן דומה, לאלו הנצפים ביציאתו של המשיב ממתחם המשפחה. כן עולה, כי מבנה הגוף של הדמויות דומה (דו"ח צפייה במצלמות, בר פלד; מזכר בר בן חמו פלד מיום 29.8.22).

25. בהמשך לכל אלו, נערך ביום 27.7.22, ניסיון נוסף לאיתור המשיב בבית המשפחה, אולם שוב לא אותר (מזכר ניסיון איתור המשיב מיום 27.7.22).

26. המשיב נעצר לבסוף ביום 11.8.22, לאחר שהמשטרה נאלצה לבקש את עזרת הצבא במעצרו בעת ששהה בשטחים (מזכר מעצר המשיב מיום 11.8.22; דו"ח על מעצר מיום 11.8.22; דו"ח פעולה מישל אבאייב מיום 11.8.22). כאן המקום להעיר, כי במשך כל התקופה הזו, אמור היה המשיב לשהות בתנאי מעצר בית לילי, שהוטלו עליו בהליך הנוסף (פרוטוקול מיום 14.10.21 ומיום 10.2.22, במ"ת 27839-06-21, צורפו להודעת המשיב מיום 30.8.22).

27. האם נחקרה פעם נוספת ביום 14.8.22. לדבריה, פרסמה סטטוס באפליקציית ווטסאפ ביום 7.8.22 - כפי שעשתה פעמים רבות - וכתבה ביחס לתוקפי בנה המנוח: "אני פונה לאלוהים שהוא הכי אפשר לסמוך

עליו שהוא ייקח את הזכות שלי, אני מקווה שמי שהרג את הבן שלי יהרג ואלוקים ינקום את הנקמה שלי, אני מקווה שהילדים של מי שהרג את הבן שלי יהיו יתומים כמו הילדה של הבן שלי". לדבריה, בעקבות פרסום הסטטוס, והגם שלא כתבה את שמות החשודים, אמו של המשיב יצרה עמה קשר, קיללה אותה, שאלה "את זוכרת שהרבצתי לך?" ואמרה שהיא "באה להרביץ" לה. כן מסרה, כי שמעה את בעלה, אביו של המשיב, אומר "שמתי אותם בראש שלי. כאילו הוא רוצה לחסל אותי". עוד ציינה, כי זיהתה את קולותיהם של הורי המשיב, וכי אמו של המשיב אכן הרביצה לה בעבר (תמליל חקירת האם מיום 14.8.22, בעמ' 5 - 13; הודעת האם מיום 14.8.22).

28. בהמשך לכך נחקר גם האח פעם נוספת ביום 30.8.22. בחקירה זו הבהיר כי המשיב משך את המנוח לעבר הרכב, וכי בזמן שהאחר ירה בו המשיב נכנס לרכב. עוד הוסיף כי במהלך הרצח קרא למשיב "מנגה מנגה" מהמקום בו עמד. לדבריו, הוא בטוח שמדובר במשיב, אותו הוא מזהה מהיכרותו עמו מגיל צעיר, ומהקיוסק של משפחת המשיב בו הוא נהג לקנות סיגריות עבור אביו. כן מסר, כי אינו מכיר את היורה. לדבריו, לפי תיאורו נמסר לו כי מדובר באבו זוז, ולאחר שערך מסדר תמונות, העבירו לו תמונה של אבו זוז בטלפון. לאחר מכן הראה לחוקרים כיצד חיפש באינסטגרם את התמונה של הלה, נכנס לחשבון וצילם את התמונה (הודעת האח מיום 30.8.22).

29. האח עמד על גרסתו, כי ה"אדם הנוסף" הוא המשיב גם בעימות שנערך עם המשיב (דו"ח ביצוע עימות מיום 30.8.22).

30. כאן המקום להתייחס לעדותו המוקדמת של האח שנשמעה בבית המשפט בפני המותב השומע את התיק העיקרי ביום 31.1.23 (תפ"ח 17419-09-22).

בעדותו מסר האח, כי ביום האירוע הלך למסגד והמנוח הצטרף אליו. לאחר מכן הלכו יחד, ובדרכם לביתם, ליד מתנ"ס שיקגו ובמקום בו ישנה תחנת משטרה, נעצר רכב רנו בצבע כסף מאחוריהם, ונפתחו שתי דלתות. מהרכב יצא אדם עם אקדח, והאח ראה אותו וברח. כן מסר, כי האדם עם האקדח החל למשוך את המנוח על מנת להכניסו לרכב, אולם משלא הצליח, יצא המשיב - המכונה מנגה - מהרכב, והחל למשוך את המנוח. השניים אמרו לו "בוא תעלה לרכב", אך המנוח סירב. האח אמר "מנגה תעזוב אותו", אך המשיב לא הקשיב ולא ענה. האדם עם האקדח ירה במנוח, והמשיב ברח אל הרכב ונכנס. היורה שם על ראשו את חולצתו וברח גם הוא אל הרכב. האח צילם את הרכב, הסתובב מאחורי המכולת, וחזר לטפל במנוח (תמליל הדיון, בעמ' 29 - 31).

האח מסר גם, כי הוא מכיר את המשיב מזה זמן רב, כי הם שכנים והיה רוכש מוצרים בקיוסק של משפחתו. הוא בטוח כי האדם שביצע את המתואר בכתב האישום הוא המשיב. ביחס ליורה מסר, כי תיאר אותו בפני אחרים כ"בן אדם שמן והפרצוף שלו שחור", ונאמר לו כי מדובר באבו זוז. כן אישר כי בדק באפליקציית אינסטגרם במי מדובר (תמליל הדיון, בעמ' 31 - 33).

האח נשאל מדוע מסר תחילה כי אינו מכיר את המשיב וכי יוכל לזהותו במסדר תמונות. לדבריו, בחקירתו הראשונה לא היה מרוכז, וסירב למסור את שמו של מי שמסר לו את זהות בעל הרכב משום חששו "שלא יעשו משהו לבן אדם הזה". כן אמר תחילה כי אינו זוכר מי אמר לו שהטלפון של בעל הרכב נתפס במקום, ובהמשך סירב למסור את שמו. עוד מסר, כי אינו זוכר מי אמר לו כי המבצע הנוסף הוא אחמד אבו זוז. האח גם עמד על כך שהכיר את המשיב, אך לא הכיר את היורה (תמליל הדיון, בעמ' 34 - 43, 77 - 78).

ביחס למשיב מסר האח בעדותו, כי הוא זוכר שחבש כובע מצחייה, ולבש מכנסיים עם כיתוב מאחורה, אולם לא הסתכל על בגדיו משום שזיהה אותו מהיכרותם הקודמת. האח מסר כי לא תיאר בחקירותיו כי המשיב חבש כובע

משום שנזכר בכך אך לפני עדותו. לדבריו, ראה את סרטוני אירוע הרצח אך הם לא אלו שגרמו לו להיזכר בכך. האח לא הסביר מדוע תיאר את בגדי המשיב לראשונה בעדותו בבית המשפט, לרבות הדוגמא על מכנסיו של המשיב. עוד מסר, כי למשיב היה זקן "חפיף" ולא גדול, אולם לא תיאר הבדל בין מראהו של המשיב ביום האירוע ובין מראהו בצילום בעת מעברו לשטחים. כן מסר, כי אינו יודע מדוע המשיב מכונה "מנגה" (תמליל הדין, בעמ' 48 - 52, 62 - 64, 73 - 75).

האח הוסיף ותיאר בעדותו את היריה כאדם שמן, "הפרצוף שלו שחור", עם זקן, כובע ומכנסיים גדולים. הוא לא הבהיר מדוע מסר תחילה כי הוא מכיר את היריה "מהשכונה" אף שלא הכירו. הוא סירב גם למסור את שמו של מי שזיהה את היריה כאחמד אבו זוז, טען שמדובר באדם אחד בלבד, וסירב למסור את שמו של מי ששלח לו את התמונה שהציג לחוקרים. בהמשך, לא ידע האח להסביר מדוע זיהה את היריה כאבו זוז, תחילה ברמת ודאות של 100% ואילו במסדר ברמת ודאות של 80% בלבד. בהקשר זה ציין, כי אמר שזה "אולי" הוא לפי תמונות. עוד מסר, כי אמרו לו שזה "אבו זוז", ולפיכך ביקש תמונות של המשפחה (תמליל הדין, בעמ' 48, 54 - 60, 64 - 66).

האח הבהיר גם במהלך עדותו כי לא ראה את הירי עצמו מתבצע, משום שהוסתר על ידי עץ, אך ראה את השניים בורחים אל הרכב. הוא הסביר כי אמר לחוקר שראה את "אחמד יורה", ובמקביל אמר שלא ראה את הירי, משום שהראש שלו "באותו יום לא היה עובד". כן מסר בעדותו, בהקשר זה, "אני ראיתי לא ראיתי. היה עץ באמצע", אבל "את הירי לא ראיתי" (תמליל הדין, בעמ' 44 - 46).

עוד ציין בעדותו, כי לא הסתכל על הבגדים אבל ידע "שזה מנגה" כי הוא מכיר אותו. כן מסר, כי אמר "מנגה תעזוב אותו", וזאת למרות שלא ציין זאת בחקירותיו (שם, בעמ' 48, 52 - 53, 66 - 68).

31. עתה - לגרסתו של המשיב ולטענת האליבי.

המשיב נעצר, כאמור, רק ביום 11.8.22, כחודש לאחר אירוע הרצח, ובחקירותיו הכחיש את המיוחס לו.

בחקירתו הראשונה מסר המשיב, כי נסע בחג לחגוג ברמאללה וחזר כל מספר ימים, וכן כי אביו מסר לו כי המשטרה הגיעה לחפשו, אולם חשב שזו מבקשת לחקור את הירי שהיה בסמוך לביתו. עוד מסר כי בפעם האחרונה שנסע לרמאללה הגיע במונית, וכי הוא מבלה שם עם ילדיו ואשתו. לדבריו, לאחר אירוע הירי לעבר ביתם, ביום 8.7.22, היום הראשון של החג, נסע לבד במונית לרמאללה, ומשפחתו נשארה עם הורי אשתו והצטרפה אליו בהמשך. המשיב מסר גם, כי בעת הרצח ישן בביתו, כי שוטרים והוריו היו במקום, וכי נוכחותו בבית מתועדת במצלמות. לדבריו, אין לו טלפון, היה לו טלפון, אולם הוא בתיקון בשטחים, והוא אינו יודע את מספרו וגם אינו יודע את הכתובת בה מסר המכשיר לתיקון. כן הוסיף, כי שוטרים היו אצלו בבית לפני הרצח, בשל אירוע ירי על ביתם והוא היה עם אביו ואמו לאחר מכן (הודעת המשיב מיום 11.8.22).

במרבית חקירותיו הנוספות שמר המשיב על זכות השתיקה, אף כאשר עומת עם זיהויו באירוע על ידי האח ועל ידי שוטרים, עם היעדרו מהתיעוד המצולם של ביקור השוטרים בבית משפחתו בעקבות אירוע הירי על ביתם, ועם גרסת אביו לפיה לא ראה אותו מאז אירוע הרצח (הודעת המשיב מיום 18.8.22; הודעת המשיב מיום 25.8.22; הודעת המשיב מיום 30.8.22). המשיב שמר על זכות השתיקה גם במסגרת העימות, ובעת שהוצג לו זיהויו על ידי השוטרים באירוע הרצח (דו"ח ביצוע עימות מיום 30.8.22).

32. אשת המשיב נחקרה, גם היא, ומסרה כי בחג נסעה עם המשיב וילדיהם לשטחים "לא יודעת איפה בדיוק", וכי היא נהגה ברכב של הוריה. כן מסרה, כי המשיב אמר לה שהם ייסעו לרמאללה בשל הירי על הבית והחג, ולא שיתף אותה בתכנון קודם. לאחר מספר שעות הם נסעו, כאשר המשיב משוחח בטלפון

בדרך ושואל על השכרת בית. עוד מסרה, כי בשל חופשת הקיץ הם נשארו בשטחים. כן זיהתה את עצמה ואת המשיב בתמונה המתעדת את מעברם לשטחים. היא מסרה גם כי המשיב יצא לחצר הבית כשהשטרים הגיעו לאחר הירי על הבית, וכי לא ביקרה את הוריה במהלך החג (הודעות אשת המשיב מיום 22.8.22).

33. אביו של המשיב מסר כי בעת הירי על הבית ישן המשיב בבית ו"כנראה אשתו העירה אותו" כששמעו "את הבלאגן". לדבריו, שוטרים הגיעו למקום, אולם לא נכנסו לבית. כן מסר, כי המשיב ומשפחתו נסעו לחופשה, וכי המשיב שהה בחופשה עד שנתפס ברמאללה, ולא שב לבית במהלך אותה תקופה. לדברי האב, בעקבות הירי לעבר הבית, חשש כי ילדיו יפגעו והחליט להגיד למשיב לחזור רק כשהוא "ירגיש בטוח" (הודעת גמאל אל עיסאוי מיום 22.8.22).

34. אחיו של המשיב, שנחקר גם הוא באזהרה ביחס לאירוע זה, מסר כי המשיב שהה בבית בזמן הירי לעבר בית המשפחה, התעורר משינה, יצא, ושאל את אביו ואחיו מה אירע (הודעת אחמד אל עיסאוי מיום 29.8.22, בעמ' 5).

35. מדו"ח הצפייה במצלמות הגוף של השוטרים שהגיעו לביתו של המשיב, בית משפחת עיסאוי ברחוב סטרומה, בעקבות הירי על ביתם, עולה כי הם הגיעו לבית בסביבות 13:55 והיו בו, לכל הפחות, עד שעה 14:49. המפקח עוז מאירי צפה בתיעוד מצלמות אלו, והבהיר כי המשיב לא נצפה בהן כלל (דו"ח תובנות מצלמות גוף מיום 19.8.22; דו"ח זיהוי עוז מאירי המצורף לדו"ח הצפייה קיוסק עיסאוי מיום 30.8.22, אולג דורפמן; מסמך הבהרה לדו"ח צפייה מצלמות גוף, עוז מאירי, מיום 29.8.22).

הממצאים העולים מתוך הראיות הלכאוריות

36. הגעתי לכלל מסקנה כי די בתשתית הראייתית הלכאורית כדי ללמד שהאדם הנוסף הוא המשיב, ומכאן שישנן ראיות לכאוריות להוכחת אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לא מצאתי כי ישנה חולשה ראייתית משמעותית המלמדת על כרסום ראייתי ועוצמתן של הראיות הלכאוריות מספיקה לשלב זה.

37. קבוצת הראיות הראשונה עניינה בזיהוי הלכאורי של המשיב על ידי שוטרים שצפו בסרטונים שצולמו ובתמונות שהופקו מתוך סרטונים אלו, כפי שהן מופיעות בדו"חות הפעולה והצפייה. כאמור, כבר ביום 11.7.22, שלושה ימים לאחר אירוע הרצח, זיהה השוטר גיא מיכאלשוילי, את המשיב, המוכר לו מתפקידו, וזאת לאחר שצפה במצלמות האבטחה של המכולת שבסמוך לה התרחש אירוע הרצח. ביום 14.7.22, שוטר נוסף, ליאור בבגני, זיהה את המשיב, מתוך צפייה בסרטונים, תוך שציין כי הוא מכיר אותו מעבודתו, וכי הלה נוהג לחבוש כובע לבן. כן הוסיף, כי הוא מכיר גם את אביו ואת אחיו של המשיב.

38. אכן, לזיהוי שנעשה על ידי שוטרים ישנן מגבלות והוא אינו חף מקשיים (ע"פ 3055/18 אבו רקייק נ' מדינת ישראל (4.8.20)). עם זאת, יש להדגיש, כי במקרה הנדון השוטרים הנזכרים זיהו את המשיב עוד לפני שהאח מסר את גרסתו בדבר זיהויו את המשיב, והם זיהו אותו מתוך היכרות ארוכת טווח שלהם את המשיב במסגרת עבודתם.

39. קבוצת ראיות שנייה עניינה בגרסת האח המזהה את המשיב כאדם הנוסף. האח מסר, החל מהודעתו השנייה במשטרה, ביום 20.7.22, כי הוא מזהה את המשיב כאדם הנוסף באופן ודאי. על גרסה זו חזר מספר פעמים בהודעותיו וכן בעדותו המוקדמת.

כידוע, בהליך המעצר, אין בית המשפט נדרש להעריך את מהימנות העדים, ולצורך תשתית ראייתית לכאורית די

בפוטנציאל הטמון בראיות, שאם תתקבלנה כמהימנות, תובלנה להרשעה (בש"פ 5434/22 אלעטאונה נ' **מדינת ישראל** (25.8.22); בש"פ 1269/22 **אבו סביתאן נ' מדינת ישראל** (6.3.22); בש"פ 4750/21 **חבשי נ' מדינת ישראל** (22.7.21)).

אכן, בגרסתו הלכאורית של האח נמצאו פערים ואף עולים קשיים מתוך עדותו המוקדמת בבית המשפט. במהלך עדותו היו לא מעט נושאים שלא הצליח להסביר ועדותו לוותה בשתיקות ממושכות. יתר על כן, נמצאו סתירות לכאוריות בין גרסאות שונות שמסר. כאמור, בהודעתו הראשונה מסר האח כי אינו מזהה את המעורבים, ולעומת זאת, החל מחקירתו השנייה ולאחר שאמו הביאה אותו לעדות, זיהה את המשיב ואת היורה. עוד יש לקחת בחשבון, כי למרות שהאח תיאר אדם בשם "אבו זוז", כיורה, בהמשך זיהה אותו ברמת ודאות של 80% בלבד, והלה לא הועמד לדין. יתר על כן, האח הדגיש בהודעתו השנייה, בה זיהה לראשונה את המשיב כאדם הנוסף, כי אינו זוכר מה הלה לבש. בעת שתיאר את היורה אמר תחילה "נראה לי **גם** היה עם כובע". לאחר מכן אמר כי אינו בטוח אם היורה היה עם כובע. כן הוסיף, כי המשיב לא היה עם כובע. בעדותו מסר, לעומת זאת, כי המשיב היה עם כובע, וכי נזכר בכך, בעת ששחזר את האירוע בראשו ולא מתוך הסרטונים. האח גם מסר לראשונה בעדותו תיאור של המכנסיים הכולל דוגמא מאחורה. הוא אף לא מסר גרסה עקבית בעניינים שוליים, כמו למשל הטעם לכינויו של המשיב "מנגה", האם אמר למשיב, אך "מנגה", או גם "מנגה תעזוב אותו", והאם ראה ממש את הירי עצמו.

עם זאת, אינני סבורה כי מדובר בקשיים המתגבשים לכדי חולשה ראייתית משמעותית. יש לזכור כי מדובר באירוע טראומטי ביותר, שבו המנוח, אחיו, נרצח מול עיניו. גם ניכר כי האח חושש בתחילת החקירה לשתף פעולה עם המשטרה פן יבולע לו. חששו זה של האח ניכר גם מתוך עדותו, סירובו למסור פרטים רבים, ושתיקותיו במהלך עדותו, גם בעניינים שוליים. בסופו של דבר, הזיהוי מבוסס על היכרות רבת שנים, וגם אין מחלוקת כי האח ראה את התוקפים ואף עמד בקרבת מקום במהלך כל האירוע. בזיהוי של אדם מוכר מתוך אירוע טראומטי, שאינו מצוי במחלוקת כשלעצמו, אין משקל רב להיעדר הדיוק בפרטים משניים. יתר על כן, הזיהוי על ידי האח מצטרף לראיות הנוספות, והוא אינו עומד לבדו. משמע, שגם אם ניתן היה לומר כי די בקשיים בעדותו של האח, כדי ליצור חולשה ראייתית, לו עמדה לבדה, הרי נוכח השילוב בין כל הראיות, חולשה כזו - אין.

40. קבוצת ראיות שלישית עניינה בדמיון הרב בין דמותו של המשיב בעת היציאה מביתו בשעה 14:02 לערך ובין דמות "האדם הנוסף" - לשתי הדמויות מבנה גוף דומה, בגדים זהים, הכוללים חולצה ומכנסיים שחורים וכובע קסקט לבן. אינני רואה עין בעין עם עמדת בא כוח המשיב, כי התמונות שהוקפאו מתוך הסרטונים מלמדות, כי לא ייתכן שהאדם הנוסף הוא המשיב, וזאת ממספר טעמים.

ראשית, המדובר בטענה שראוי כי תתברר בהליך העיקרי, שכן עניינה ב"מהימנות הזיהוי" - טענה שאין מקומה, ככלל, להתברר בהליך המעצר (בש"פ 1921/22 **יאזום נ' מדינת ישראל** (23.3.22); בש"פ 3144/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.6.20)).

שנית, משום שלהתרשמותי הלכאורית - והדברים נכתבים בזהירות המתבקשת לשלב זה - השוואה בין סרטון היציאה מהבית וסרטוני הרצח מלמדת דווקא על דמיון לכאורי רב בין הדמויות הנראות, כפי שכבר פורט, הן ביחס למבנה הכללי והן ביחס לבגדים ולכובע. לעמדתו, הן בסרטוני המשיב ביציאה מביתו והן בסרטונים מהזירה, נראה זקן במתאר הצמוד לפניו. לא התרשמתי כלל, ברמה הלכאורית, כי לדמות הנראית בסרטון הרצח יש זקן עבות, ארוך ומחודד, או כי היא אינה דומה למשיב עצמו, כפי שהוא נצפה בסרטון היציאה מן הבית ובתמונתו במעבר חשמונאים לאחר האירוע. אכן, המשיב מגולח לאחר האירוע, אולם חלפו שלוש שעות מאירוע הרצח ועד לבריחתו של המשיב לשטחים;

שלישית, משום שאם תתקבלנה העדויות של האח ושל השוטרים, לפיהן זיהו את המשיב, המוכר להם, כאדם הנוסף, הרי שלא יהיה מקום ליתן משקל לאותן תמונות, והמהוות מעין ראיה משנית בלבד. יש להדגיש, בהקשר זה, כי מדובר בתמונות שהוקפאו מתוך סרטונים ואין לדעת אם תמונה מסוימת שהוקפאה משקפת את הדמות כפי שהיא או שמא מדובר בעיוות הנובע מנקודת מבט או בהפרעה כלשהי, כדוגמת צל, הארה, הסתרה וכיוצא באלו. כך למשל, בא כוח המשיב שם יהבו על תמונה שהקפיאה המשטרה מתוך סרטון הרצח, שבה לכאורה נראית הדמות כבעלת זקן מחודד (שצורפה לדו"ח שערך). גם בסרטון שהקפיא בא כוח המשיב, שכונה "הילוך איטי של דמות שנלוותה ליורה" - שעניינו אותה תמונה - נראה בנקודה מסוימת כאילו לדמות יש זקן מחודד (שעה 14:25:29). עם זאת, מיד לאחר מכן, נראית אותה דמות ללא זקן מחודד אלא דווקא עם זקן צמוד למתאר הפנים, וזאת במספר חלוניות (Frames) שהוקפאו. יתר על כן, ניכר מתוך הסרטונים, כי ישנו עץ, שענפיו שלוחים וייתכן כי הזקן המחודד אינו אלא תוצר של הסתרה על ידי עלים מהעץ. עץ זה נראה גם במספר תמונות שהוקפאו מתוך הזירה. מכל מקום, לא ניתן לדעת אם התמונה היחידה, בה נראה כאילו לדמות יש זקן מחודד, משקפת את המציאות, שכן ניטלה מתוך סרטון, והיא אינה אלא ראיה משנית, שראוי כי תידון בהליך העיקרי.

41. קבוצת ראיות רביעית עניינה בקשר של זמן ומקום ובזיקה בין המשיב ובין רכב הרנו, שבאמצעותו הגיעו הרוצחים למקום האירוע. כאמור, המשיב יצא מביתו, כחצי שעה לפני האירוע, והוא לא נראה באותה מצלמה כשהוא שב לבית לפני אירוע הרצח. למעשה, סרטון יציאת המשיב מביתו סותר חזיתית את "טענת האליבי", שלפיה היה בבית בזמן הרצח, מה גם שהמשיב לא נצפה על ידי השוטרים שהגיעו למקום בעקבות הירי על הבית ושהו שם בזמן הרצח. כאמור, רכב הרנו שייך לבן דודו של המשיב. רכב זה נסע ביום 8.7.22, בין בית בן הדוד ובין ביתו של המשיב מספר פעמים. רכב זה עבר באותו יום גם בסמוך למקום הרצח. המשיב ואחיו יצאו מביתם כחצי שעה לפני האירוע, נכנסו לרכב סקודה ברחוב בן יהודה, הסמוך לביתם, ומשם נסעו לרחוב הגיא. באותן דקות ממש יצא רכב הרנו מרחוב בן יהודה ונסע גם הוא לרחוב הגיא. משם כאמור, הגיע רכב הרנו למקום הרצח.

42. קבוצת ראיות חמישית עניינה בעזיבתו של המשיב את ביתו לשטחים, יחד עם אשתו ובתו, כשלוש שעות לאחר האירוע, והימצאותו שם עד שנתפס בידי הצבא והועבר לידי המשטרה. המשיב אמנם מסר בחקירתו הראשונה, כי נסע לבדו בשל החג והירי על ביתו, וחזר כל כמה ימים לביתו. אולם לאחר מכן שמר על זכות השתיקה גם בעניין זה. המשיב לא סיפק כל הסבר לסתירות שנפלו בין גרסתו ובין גרסאות בני משפחתו, כי נותרו יחד עמו בשטחים כל העת. גרסת המשיב לפיה נסע לבד לשטחים גם סותרת את התמונה שצולמו במעבר חשמונאים, בה נראים בני משפחתו יחד עמו. בריחת המשיב לשטחים עד שנתפס היא בגדר התנהגות מפלילה של ממש, ברמה הלכאורית.

43. הנה כי כן, השילוב בין הקבוצות השונות של הראיות הוא שיוצר פאזל ראייתי לכאורי, שדי בו על מנת לבסס קיומן של עילות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב, וזאת גם בהתחשב בקשיים השונים הכרוכים בראיות כאלו או אחרות. גם לא התרשמתי בדבר קיומם של מחדלי חקירה של ממש. משמע, כי השילוב בין קבוצות הראיות השונות - הזיהוי על ידי השוטרים, על ידי האח, הדמיון בין הדמויות, הקישור של המשיב לרכב הרנו, ובריחתו לשטחים לאחר האירוע - מלמד, בהתאם להיגיון הדברים והשכל הישר, כי אין כל מסקנה אפשרית אחרת. כל זאת ברמה הלכאורית.

עילות המעצר

44. העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית (סעיפים

21(א)(1)(ג) ו-21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996). המסוכנות הנלמדת מנסיבות כתב האישום היא ברף הגבוה ביותר. הראיות הלכאוריות מלמדות כי המשיב פעל בחבורה, כשהוא והאחר נושאים עמם נשק. הוא ואחר ניסו למשוך את המנוח לתוך רכבם, במקום ציבורי, לאור יום כשהם גלויי פנים, ותוך תעוזה בלתי נתפסת. נוכח התנגדותו של המנוח, ירה בו האחר מספר יריות, והשניים נמלטו ברכב שהמתין במקום. מעשיו של המשיב הובילו יחד עם האחרים למותו של אדם. העבירות בוצעו תוך גילוי היעדר מורא כלשהו מפני החוק.

45. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב, הכולל הרשעה בעבירות של איומים, תקיפה, ניסיון לתקיפת שוטר והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, בגינה הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים.

46. בעניינו של המשיב קמות גם עילות מעצר של חשש לשיבוש הליכי משפט ושל חשש להימלטותו מאימת הדין. מיד לאחר ביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, נמלט לכאורה המשיב לשטחים, שם שהה במשך יותר מחודש, עד אשר נתפס על ידי הצבא. מכאן, כי החשש להימלטות אינו תיאורטי בלבד, ועוצמת עילה זו - גבוהה ביותר (בש"פ 6045/20 **צהיבאן נ' מדינת ישראל** (7.9.20)).

כן יוזכר, כי היורה שפעל יחד עם המשיב לכאורה, וכן נהג הרכב, טרם נתפסו. יש בכך כדי להגביר את החשש לשיבוש הליכי משפט (בש"פ 6898/19 **מדינת ישראל נ' גבאי** (28.10.19)). הפרת התנאים המגבילים מלמדת, כי גם לא ניתן ליתן כל אמון במשיב.

47. לא מתקיים במקרה הנדון טעם כלשהו המצדיק חריגה מהכלל בדבר מעצר עד תום ההליכים בעבירות רצח, ואף חלופת מעצר לא תסכון (בש"פ 6611/20 **דדון נ' מדינת ישראל** (28.10.20); **עניין גבאי**, לעיל; בש"פ 466/18 **גרוס נ' היועץ המשפטי לממשלה** (7.2.18)).

סיכום

48. מהראיות עולה המסקנה הלכאורית, כי המשיב הוא "האדם הנוסף" אשר השתתף באירוע המתואר בכתב האישום. זיהויו של המשיב כ"אדם הנוסף" מבוסס על מספר ראיות לכאוריות: זיהוי שוטרים המכירים את המשיב במסגרת תפקידים ואשר צפו בסרטונים המתעדים את האירועים שקדמו לאירוע הרצח ואת אירוע הרצח עצמו; זיהוי האח, שהיה עד ראייה לאירוע, ושמסר גרסה לעניין היכרותו עם המשיב הן בחקירה במשטרה הן בעדותו בבית המשפט; הדמיון הלכאורי בין התמונות והסרטונים של המשיב ובין דמותו של "האדם הנוסף" בסרטון האירוע; זיקת המשיב לרכב ממנו יצאו התוקפים ושבאמצעותו נמלטו לאחר האירוע; ועזיבת המשיב לשטחים לאחר האירוע יחד עם בני משפחתו.

למרות קשיים מסוימים בחלק מן הראיות הלכאוריות, די בשילוב של הראיות שהוצגו על מנת ללמד כי המשיב ביצע לכאורה את המיוחס לו.

49. עילות המעצר של מסוכנות, חשש לשיבוש הליכים וחשש להימלטות מתקיימות בעניינו של המשיב בעוצמה הגבוהה ביותר, ומכאן שאף חלופת מעצר לא תוכל לאיין.

לאור כל האמור - המשיב ייעצר עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשפ"ג, 14 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.

עמוד 14

אפרת פינק, שופטת